

مقایسه تأثیر خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بعون و معنادرمانی در کاهش میل به خودکشی در میان مراجعان به مراکز مشاوره

یحیی یاراحمدی^۱، ناصر یوسفی^۲

تاریخ دریافت: ۹۳/۸/۶ - تاریخ پذیرش: ۹۴/۲/۱

این پژوهش با هدف مقایسه تأثیر خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بعون و معنادرمانی در کاهش میل به خودکشی در میان مراجعان به مراکز مشاوره دانشگاه‌های آزاد اسلامی واقع در منطقه ۱۱ صورت گرفت. طرح این پژوهش از نوع آزمایشی به شیوهٔ پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه تحقیق مراجعان به مراکز مشاوره دانشگاه‌های آزاد اسلامی واقع در منطقه ۱۱ بوده است. از این جامعه ۶۰ آزمودنی به شیوهٔ تصادفی ساده هدفمند انتخاب شدند، با ابزار انديشه پردازي خودکشی بک (۱۹۷۹) و مصاحبه تشخيصی میزان متغیرهای وابسته در آزمودنیها اندازه‌گیری شد (پیش آزمون) و سپس به شیوهٔ جایگزینی تصادفی، افراد در سه گروه ۲۰ نفری (گروه بونی، معنادرمانی و گواه) گماشته شدند، بنابراین سه گروه نظام عاطفی و معنادرمانی و گواه شکل گرفت. پس از اجرای مداخله پس آزمون در آزمودنی‌های هرسه گروه اجرا شد و در نهایت داده‌های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چندراهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که هر دو رویکرد تأثیر درمان نظام عاطفی بعون و معنادرمانی در کاهش میل به خودکشی آزمودنیها مؤثرند. همچنین نتایج پژوهش نشان داد، بین دو رویکرد در کاهش میل به خودکشی تفاوت معناداری وجود ندارد. براساس یافته‌های تحقیق دو رویکرد درمان نظام عاطفی بعون و معنادرمانی در کاهش میل به خودکشی اثر یکسانی دارند.

کلیدواژه‌ها: درمان بونی، معنادرمانی، خودکشی، دانشجویان.

۱. استادیار گروه روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنتندج، ایران

۲. دانشیار گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، نویسنده مسئول، E-mail:Naseryoosefi@yahoo.com

مقدمه

آسیب اجتماعی به هر نوع عمل فردی یا جمعی اطلاق می‌شود که در چارچوب اصول اخلاقی و قواعد عمل جمعی رسمی و غیررسمی جامعه محل فعالیت کنشگران قرار نمی‌گیرد و از نتیجه بلامانع قانونی و یا قبح اخلاقی و اجتماعی رو به رو می‌گردد (محمدپور، ۱۳۹۰). خودکشی و اقدام به خودکشی یکی از رفتارهای ضد اجتماعی و یک آسیب اجتماعی به شمار می‌آید این پدیده سالیان دراز از روابط عشیره‌ای و صنعتی تا روابط پیچیده شهرهای امروزی و دنیای صنعتی گریبان گیر بشریت بوده است. خودکشی را می‌توان تهدیدی برای سلامت عموم جامعه دانست واقعیت در دنیا کی که در ورای این موضوع نهفته است ضربه عمیقی است که بر پیکر خانواده و جامعه وارد می‌کند در واقع بار سنگین زیان‌های مادی و معنوی (انسانی) این پدیده را به هیچ عنوان نمی‌شود نادیده گرفت. طبق تخمین سازمان بهداشت جهانی who سالانه تقریباً یک میلیون نفر در سراسر جهان به علت خودکشی فوت می‌کنند و تا ۵۸ تا ۲۰ برابر اقدام به خودکشی می‌کنند. ایران نیز با نرخ خودکشی ۶ در هزار نفر، در رتبه ۱۰ جهان قرار دارد. در مقاله حاضر سعی برآن است تا از روش اسنادی و کتابخانه‌ای پیامدهای فردی، خانوادگی و اجتماعی خودکشی به عنوان یک آسیب اجتماعی مورد بررسی قرار دهد. خشنود زیستن در دورانی که تغییرات سریع اجتماعی و تکنولوژی به وقوع می‌پیوندد کارآسانی نیست. افزایش داروهای آرام بخش، قرصهای خواب آور، الكل، جنایتهای خشونت بار و توصل روزافرون به مراقبه و انواع شیوه‌های درمانگری برای دستیابی به تسکین خاطر دلیل این مدعاست (فرانکل^۱، ۱۳۸۶/۱۹۶۷). برخی از درمانگران معتقدند که زندگی روزمره شامل حوادث تکراری، ادراک تهدید شدگی و در نظر گرفتن شیوه‌های مقابله با آن و سرانجام سازگاری کم و بیش موفقیت آمیز با تهدید است (آثار وارما^۲، ۱۹۹۵). بسیاری از افراد در برابر مشکلات تسلیم می‌شوند و دیگر

1. Frankl,V.

2. Azhar, M. Z., & Varma, S.

نمی‌توانند از عهده کارها برآیند. برخی دیگرسبک زندگی‌شان مبتنی بر مدار خود-ویرانگری است و یا از شیوه‌های رویارویی ناکارآمد و نابهنجار سود (مثل اقدام به خودکشی) می‌جویند، خودکشی به عنوان یک رفتار، مرگی است که به دست خود شخص انجام می‌گیرد (ایوی^۱، ۲۰۰۰). خودکشی به عنوان یک رفتار، مرگی است که به دست خود شخص انجام می‌گیرد. به گفته اشنایدمن (۲۰۰۲ / فیروزبخت، ۱۳۸۳) «خودکشی عمل آگاهانه آسیب رساندن به خود است که می‌توان آن را یک ناراحتی چند بعدی در انسان نیازمندیدانست که برای مسئله تعیین شده او این عمل بهترین راه حل تصور می‌شود». بر مبنای تعریف مرکز مطالعات انسیتیوتوملی بهداشت روانی آمریکا (۲۰۰۵)، خودکشی تلاشی آگاهانه به منظور خاتمه دادن به زندگی شخص توسط خودش می‌باشد که ممکن است این تلاش به اقدام تبدیل گردد یا فقط به شکل احساسی در فرد بماند. در زمینه علل خودکشی به علل آسیب‌شناختی- روانی شامل بیماری‌های جسمی، بیماری‌های روانی همچون افسردگی و علل اقتصادی شامل بیکاری، مشکلات اقتصادی، اخراج شدن از کار، ورشکست شدن و از دست رفتن پایگاه‌های اجتماعی و علل عاطفی شامل شکست در عشق، از دست رفتن شخص مورد علاقه، مرگ یا بیماری خطناک یکی از نزدیکان، درگیریها و اختلالات خانوادگی اشاره می‌شود.

برای مقابله با مسئله خودکشی روش‌های مختلف در مداخله روان‌شناسی وجود دارد، درمان افراد اقدام کننده به خودکشی عبارتست از: ۱- مشاوره، راهنمایی و حمایت فرد، ۲- آموزش و درمان حل مسأله‌ای، ۳- روان درمانی فردی، ۴- مداخله خانوادگی، ۵- گروه درمانی، ۶- درمان دارویی و ۷- بستری کردن در بخش بیماران روانی (کوپر^۲، ۱۹۸۳). مهارت‌های حل مسأله به فرد این امکان را می‌دهد که با بررسی راه حل‌های مختلفی که در پیش رو دارد، یکی از آنها را مؤثتر تشخیص داده و در جهت حل مشکل آن را به کار بندد. به یاد داشته باشیم که خودکشی می‌تواند یک راه حل باشد، اما بدترین و آخرین راه حل

1. Ivey, A.

2. Cooper, J.

مشکل است. همیشه برای حل همه مشکل‌ها راه حل‌های بسیاری ساده، ارزان و آبرومندانه وجود دارد که باید به آن‌ها فکر کنیم و با کمک مشاوران‌ها را پیدا کنیم.

در این پژوهش خودکشی به عنوان متغیر وابسته و دروش درمانی نظام عاطفی بیون و معنا درمانی به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شده اند که در اینجا در مورد دو روش درمانی توضیحاتی ارائه می‌شود. در این پژوهش به دروش معنادرمانی و نظریه بیون پرداخته شده است لازم است که این دو روش درمانی به اختصار توضیح داده شود.

معنادرمانگری: ویکتور فرانکل در دوران سیاه جنگ جهانی که کمتر کسی قادر بود تا در آن روزهای بیابد؛ دریچه‌ای به سمت فردا باز می‌کند تا آیندگان بدانند که نور همیشه در دل ظلمت معنا می‌یابد (فرانکل، ۱۹۸۶). خاستگاه لغوی معنادرمانی یا لوگوتراپی به واژه یونانی لوگوس^۱ باز می‌گردد. لوگوس به معنای واژه یا کلمه، معنا و اراده پروردگار است. اما رسانترین معادل آن معنا^۲ می‌باشد (فرانکل، ۱۹۸۷). به طور کلی معنادرمانی در لغت به معنی «درمان از طریق معنا» است و نوعی درمان فعالانه - رهنمودی است که متوجه یاری رساندن به بیمار، خاصه در مراحل بحران زندگی است. این نوع درمان فرض را براین می‌گیرد که زندگی معنای بی قید و شرط دارد و این معنا را هر کس، در هرجا و در هر زمان می‌تواند بیابد و کشف کند (فرانکل، ۱۹۵۹). از این روی، لوگوتراپی می‌کوشد فرد را قادر به ساختن خود و جهان پیرامونش نماید تا چنان زندگی کند که گویی بار دومی است که دنیا آمده و اینک در صدد رفع خطاهاستی است که در زندگی نخست مرتکب شده بود (حسین آبادی، ۱۳۹۰). معنادرمانی یک شاخه مجرزا در مکتب روان‌درمانی وجودگرا - انسان‌گرا است. معنادرمانی به دلیل اینکه معنای وجود انسان را تحت عنوان جستجوی انسان برای چیزی به نام معنا بررسی می‌کند از روان‌درمانیهای دیگر جدا می‌شود (فرانکل، ۱۹۶۳). لوگوتراپی، کمتر به گذشته توجه دارد و بیشتر برآینده نگری و معنا

1. logos

2. meaning

در زندگی توجه دارد. این نظریه توسط فرانکل^۱ تهیه و تدوین شده است. او در کار مشاوره با مراجعان سعی می‌کرد که مراجع را به سوی هدفی هدایت کند، که معنایی در زندگی پیدا کند. نظریه معنی درمانی به مکتب سوم روان درمانی وین هم معروف است. این رویکرد بر مفاهیمی چون معناخواهی، بیکامی وجود، نوروز اندیشه زاد، تکاپوی اندیشه‌ای، تهی زندگی، معنای عشق و معنای رنج در جریان درمان توجه دارد و از روش‌های مشاوره‌ای قبول مسؤولیت، تحقق نفس، زندگی گذران، پریشانی قوم، ایمان در درمان استفاده می‌کند و این رویکرد دیدگاه مثبت به ماهیت انسان دارد و به رابطه گرم وصمیمی توجه دارد. روش دیگر درمانی که مورد استفاده واقع شده نظام عاطفی بوون درمانی است.

نظام عاطفی بوون درمانی^۲ خانواده را یک واحد عاطفی و شبکه‌ای از روابط درهم تئید می‌پنداشد وقتی می‌توان این واحد را بهتر درک کرد که آنرا از دیدگاه چهار چوب چند نسلی یا تاریخی تحلیل کنیم. درمان بوون به منزله پلی بین روانکاوی و نظریه سیستمها است. بوون مفاهیم عاطفی خود را از رابطه مادر- فرزند به کل خانواده گسترش داد. او اعتقاد دارد که کل خانواده واحد عاطفی تلقی می‌شوند که نمی‌توانند از یکدیگر مجرزا یا به طور موقیت‌آمیز تفکیک شوند. در روش بوون، ابتدا نظام عاطفی از طریق مصاحبه و فنون ارزیابی مورد سنجش قرار می‌گیرد و سپس مداخله صورت می‌گیرد. در روش بوون، خانواده درمانی طی چند مرحله صورت می‌گیرد (بوون، ۱۹۷۸). خانواده درمانی با اولین تماس تلفنی صورت می‌گیرد. در جریان درمان مشاور نباید وارد درگیری عاطفی، مثلث سازی و هم‌حسی بیش از حد شود و امتزاج کند در این صورت موجب فشار و نوعی تفرقه می‌شود. در جلسه درمان درمانگر باید اجازه دهد که خانواده با او مثلث سازی کنند، اما درمانگر نباید با آنها مثلث سازی کند چون این موجب فشار و عدم تغییر می‌شود. رفتار درمانگر باید عینی باشد نه حالت عاطفی. بوون می‌گوید هرچه درمانگر از

1. Frankl

2. Bowen emotion System therapy

خانواده مبدأ خود بیشتر فاصله بگیرد و منفک شود، بهتر می‌تواند از نظام خانواده بیرون بماند. در روش بعون، تغییر عبارت از حضور درمانگر و داخل شدن در خانواده بدون واکنش عاطفی است و تحریک خانواده و تلاش برای نجات و رهایی آنان از مشکلات است. روش بعون، آموزش شیوه درست زندگی است نه استفاده از یک فن درمانی ویژه. مصاحبه ارزیابی با والدین، زن و شوهر و خانواده هسته‌ای و گستردۀ صورت می‌گیرد (کرو بعون، ۱۹۸۸).

میگونی، احدی، پاشا شریفی و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی تحت عنوان اثربخشی رفتار درمانگری دیالکتیکی همراه با دارو درمانگری در مقایسه با دارو درمانگری در کاهش افکار خودکشی بیماران دچار افسردگی اساسی اقدام کننده به خودکشی انجام دادند، یافته نشان داد رفتار درمانگری دیالکتیکی همراه با دارو درمانگری در کاهش میزان گرایش به خودکشی مؤثرتر از دارو درمانگری به تنها یابی است.

در پژوهش دیگر که توسط مرادی، اکبری زردخانه، چراغی و فولادوند (۱۳۸۸) در مورد بررسی تأثیر ساختار خانواده و حمایت اجتماعی در خودکشی دانشجویان انجام شد، نتایج نشان دادند که دو گروه در هشت خرده مقیاس عملکرد خانواده و همه خرده مقیاس‌های حمایت اجتماعی تفاوت معناداری دارند. میزان همبستگی خانوادگی، ابراز وجود، جامعه‌پذیری و آرمان خانوادگی در اقدام کنندگان به خودکشی پایین تراز افرادی است که اقدام به خودکشی نداشته‌اند. هم‌چنین میزان تعارض، گسستگی، گرایش‌های فرهنگی، عقلانی و درهم تنیدگی در اقدام کنندگان به خودکشی بالاتراز افرادی است که اقدام به خودکشی نداشته‌اند. حمایت‌های اجتماعی در اشکال مختلف آن از عوامل محافظت کننده در برابر رفتارهای خودکشی گرایانه به شمار می‌روند.

در پژوهشی که توسط شمسی خانی، ره گوی، فلاحتی و رهگذر (۱۳۸۵) در مورد تأثیر آموزش مهارت حل مساله بر مهارت مقابله‌ای افراد اقدام کننده به خودکشی انجام گرفت، یافته‌ها نشان داد، بین میانگین مهارت‌های مقابله‌ای (هیجان مدار و مشکل مدار) در هر دو گروه آزمون و شاهد قبل از انجام مداخله تفاوت معنی دار مشاهده نشد. اما این

اختلاف پس از مداخله معنی داربود. در گروه آزمون بین میانگین مهارت‌های مقابله‌ای (هیجان مدار و مشکل مدار) قبل و بعد از مداخله تفاوت معنی دار مشاهده شد. بنابر این آموزش مهارت حل مساله برمهارت‌های مقابله‌ای افراد اقدام کننده به خودکشی مؤثر بوده و می‌تواند در جهت درمان رفتاری افراد و همچنین ارتقا سلامت و پیشگیری از خودکشی بکار رود. با مرور پیشینه پژوهش در ایران متاسفانه به غیراز موارد ذکر شده، تحقیقاتی در مورد مداخله درمانی یافت نشد.

در مورد اهمیت و ضرورت تحقیق باید بیان داشت با مطالعه روند رو به افزایش خودکشی در بین نوجوانان و دانشجویان و مشکلات خانوادگی در دهه اخیر، ضرورت تحقیق حاضر دستیابی به نتایج علمی در مورد اثربخشی دوره‌یک درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی درکاهش میل به خودکشی در میان دانشجویان مراجعه کننده به مرکز مشاوره‌ی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنتدج می‌باشد و تحقیق حاضر کوشش می‌کند تا اثربخشی دوره‌یک درمان نظام عاطفی بعون درمانی را به شیوه‌ی خانوادگی مشخص کند و زمینه‌های روان شناختی آنها را که به کاهش میل به خودکشی منتهی می‌شود، شناسایی کند، چنانکه عواطف و معنای زندگی افراد که از مفاهیم اساسی بعون درمانی و معنا درمانی است، تغییر یابد، تمایل به خودکشی هم تغییر می‌یابد.

فرضیات تحقیق به صورت ذیل بودند:

- ۱- خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی درکاهش میل به خودکشی مراجعان مؤثر است.
- ۲- بین اثربخشی خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی درکاهش میل به خودکشی مراجعان تفاوت معناداری وجود دارد.

روش

طرح: در این پژوهش روش و طرح تحقیق از نوع نیمه آزمایشی می‌باشد، زیرا محقق

می‌تواند متغیرهای مستقل را دستکاری کند و نمونه را به صورت تصادفی از جامعه انتخاب کند و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش بگمارد (گال، ۱۹۸۹). که ماندگاری اثر درمانی بعد از ۳ ماه پیگیری شد.

در این تحقیق دونوع مداخله درمانی بر روی گروه‌هایی از مراجعان میل به خودکشی انجام شد که به صورت زیر می‌باشد:

جلسات گروه بیونی: جلسه اول: موضوع جلسه: برقراری ارتباط و ارزیابی اولیه، جلسه دوم: موضوع جلسه: آموزش در مورد تفکیک خویشتن و اثرات و شیوه درمانی، جلسه سوم: موضوع جلسه: مثلث‌ها و مثلث سازی، جلسه چهارم: موضوع جلسه: نظام عاطفی خانواده

جلسه پنجم: موضوع جلسه: فرایند فرافکنی خانواده یا انتقال تفکیک نیافتگی والدین به فرزند، جلسه ششم: موضوع جلسه: گسلاش عاطفی (Emotional cut off)، جلسه هفتم: موضوع جلسه: فرایند انتقال چند نسلی (Multigenerational Transmission process) و نسل نگار (Geno gram)، جلسه هشتم: دستور جلسه: جمع‌بندی، خلاصه جلسات قبل.

جلسات گروه معنادرمانی: جلسه اول: آشنایی اعضای گروه با یکدیگر، معرفی و توضیح در مورد روش درمان، اهداف، قوانین و ضرورت‌ها، آموزش تشخیص هیجان‌های ناخوشایند، رویدادهای برانگیزندگی منفی، افکار ناخوشایند، فرم مثبت رویدادها، هیجان‌ها، افکار منفی به عنوان تکلیف خانگی. جلسه دوم: توافقی برای خودآگاهی: در این جلسه بربالا بدن خودآگاهی تاکید می‌شود. جلسه سوم: آزادی و مسئولیت: در این جلسه براین مفاهیم تاکید می‌شود: افراد آزادند تا ازین گزینه‌ها انتخاب کنند و بنابراین نقش عمده‌ای در شکل دهی سرنوشت خود دارند. جلسه چهارم: به وجود آوردن هویت خویش و برقرار کردن روابط معنی دار با دیگران تاکید می‌شود. جلسه پنجم: در این جلسه به جستجو برای معنی، مقصود، ارزشها و هدفها پرداخته می‌شود. جلسه ششم: در این جلسه به اضطراب به عنوان شرط زیستن رداخته می‌شود. جلسه هفتم: آگاهی از مرگ و نیستی: در این جلسه براین مفاهیم تاکید می‌شود: وجود نگرهای مرگ را به صورت

منفی در نظر نمی‌گیرند، بلکه معتقد‌اند که آگاهی از مرگ به عنوان شرایط اساسی انسان به زندگی معنی می‌دهد. جلسه هشتم تبدیل تراژدی به پیروزی و جمع‌بندی و درنهایت درمانگران وجودی عمدتاً به شناختن دنیای ذهنی درمان‌جویان اهمیت می‌دهند تا به آنها کمک کنند به آگاهی و گزینه‌های تازه‌ای برسند.

گروه سوم: مراجعان میل به خودکشی، این گروه هیچ گونه مداخله‌ای دریافت نمی‌کنند و گروه گواه محسوب شدن، بلکه فقط مقیاس اندیشه‌پردازی خودکشی بک (۱۹۷۹) را در سه مرحله پیش، پس و پیگیری (۳ ماه بعد) تکمیل خواهند کرد. لازم به یادآوری است استفاده از مفهوم خانواده درمانی شاید این تصور را ایجاد کند که کاربرد این روش‌ها با توجه به وضعیت مقیم شهرستان بودن خانواده‌های دانشجویان، امکان پذیر نباشد؛ درحالی‌که روش‌های درمانی مورد استفاده در این پژوهش درمان‌های گروهی دانشجویان ولی مبتنی بر رائمه تکالیف و مهارت‌های خانوادگی از قبیل بررسی رابطه مراجع با خانواده، میزان تفکیک یافتنگی، تلاش در جهت استقلال از خانواده و ... می‌باشد.

جامعه مورد مطالعه و نمونه گیری: جامعه تحقیق شامل، کلیه مراجعان (دانشجویان) اعم از خود ارجاعی و یا ارجاع داده شده به مراکز مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۱۱ در سال ۹۲ بود. حجم، شیوه نمونه‌گیری و ویژگی‌های دموگرافیک نمونه: حجم نمونه شامل سه گروه ۳۰ نفری معنادرمانی، بیون درمانی و گروه کنترل بود که از بین کلیه مراجعان مراجعه کننده به مراکز مشاوره دانشگاه‌های آزاد منطقه ۱۱ انتخاب شدند، از تمام مراجعان با هماهنگی مدیر مرکز مذکور تست تمایل به خودکشی گرفته می‌شود و افرادی که متمایل به خودکشی داشتند تشخیص داده شدند، سپس آنها را در سه گروه مذکور قرار دادیم. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند تصادفی بود.

در مورد گرفتن نمونه به صورت زیر عمل شد. در مرحله اول از دانشجویانی کارشناسی (مرد یا زن) که به مرکز مشاوره دانشگاه‌های آزاد اسلامی منطقه ۱۱ مراجعه

کرده یا ارجاع داده شده بودند، توسط روان‌شناس بالینی طبق معیارهای DSM-IV-TR مصاحبه تشخیصی و سنجشی شدند و مقیاس اندیشه پردازی خودکشی بک (۱۹۷۹) در مورد آنها اجراء شد و فقط افرادی به گروه‌ها وارد شدند که حداقل نمره لازم در مقیاس اندیشه پردازی خودکشی بک (۱۹۷۹) به دست آورند و توسط مصاحبه گرت‌تشخیص داده شدند. در این مرحله با استعلام از مراکز مختلف تعداد ۱۳۶ نفر در بازه زمانی ۳ ماهه تشخیص میل به خودکشی داشتند و تلفن از آنها گرفته شد، سپس محقق در مرحله دوم از طریق شیوه نفرگیری (عربی و فراهانی، ۸۷) یعنی تماس تلفنی با کل نمونه‌ای که شرایط ورود را داشتند، تماس گرفته می‌شد و دعوت به شرکت در دوره درمانی در مکانی که در دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه آزاد واحد سنندج شد، تعداد مراجعان حاضر به همکاری ۱۰۹ نفر بودند و در مرحله سوم از میان مراجعان حاضر به همکاری (مرد یا زن)، ۶۰ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند، در مرحله چهارم با استفاده از مقیاس اندیشه پردازی خودکشی بک (۱۹۷۹) در آزمودنیها میل به خودکشی اندازه‌گیری شد (پیش آزمون) و سرانجام در مرحله پنجم، به شیوه جایگزینی تصادفی، افراد در سه گروه ۲۰ نفری (گروه معنا درمانی؛ نظام عاطفی بون درمانیوگواه) گماشته می‌شوند.

هرچند کفایت حجم نمونه پس از انجام عملیات آماری (تحلیل کواریانس چند متغیره) شاخص‌های توان آماری، واریانس مشترک، نشان داد که توان آماری بالاتر از ۰/۸ و واریانس مشترک بیشتر از ۰/۳، بود، در نتیجه نمونه گرفته شده مکافی بود (در تحلیل کوواریانس به ازای وارد کردن هر متغیر به عنوان متغیر کنترل، توان آماری مقداری کاهش می‌یابد که حجم نمونه پایین ممکن است این کاهش را مربوط به عدم اثربخشی جلوه دهد).

ویژگیهای دموگرافیک به صورت ذیل بود: میانگین سنی، مدت تحصیل به سال، دختر و پسر بودن و بومی بودن آزمودنی‌های به ترتیب با (۷۸/۷۸ سال و با انحراف معیار ۲/۹، ۲/۷۸ سال، ۷۲ درصد دختر و ۲۸ درصد پسر و ۹۱ درصد) بود.

روند اجراء پژوهش: محقق با گرفتن نامه از دانشگاه آزاد واحد پژوهش به مراکز مشاوره مناطق یازده گانه مراجعه کرد، بعد از هماهنگی لازم با مسئولان مربوطه و انتخاب آزمودنیها به شیوه‌ی که در بخش نمونه گیری شرح داده شد، منوال درمانی بونی و معنادرمانی توسط یک درمانگران که در زمینه درمانی بونی و معنادرمانی متخصص و آموزش دیده بود، به مدت ۸ جلسه یک ساعته با هفته‌ای دوبار به صورت گروهی در مکانی که در دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه آزاد واحد سندج برای این کار اختصاص داده بودند به آزمودنیها آموزش داده شد. مزیت اینکه درمان توسط درمانگری غیراز محقق صورت گیرد، میزان سوگیری تائید فرضیه را کاهش می‌دهد.

مقیاس اندیشه پردازی خودکشی بک (BSSI1): مقیاس اندیشه پردازی خودکشی بک^۱ (۱۹۷۹) برای سنجش میزان مستعد بودن فرد به خودکشی ساخته شده است. این پرسشنامه که در واقع نوعی مصاحبه نیمه ساختار یافته است که دارای ۱۹ ماده است که براساس طیف سه درجه‌ای صفر(کمترین شدت) تا ۲ (بیشترین شدت) نمره گذاری می‌شود. اعتبار و پایایی این مقیاس در پژوهش‌های مختلف تائید شده است، در پژوهش بک پایایی این ابزار به صورت آلفای کربنباخ و بین ارزیابان به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۸۳^۲. در ایران در تحقیقات رحیمی گزارش شده است (بک، کوایکس و ویزمن، ۱۹۷۹). در ایران در تحقیقات رحیمی آباد (۱۳۷۸) و کاویانی، موسوی و محیط (۱۳۸۰) روایی و پایایی قابل قبولی برای این مقیاس از لحاظ روانسنجی گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی آن با روش آلفای کربنباخ ۰/۷۵ بود.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (مثل میانگین و انحراف معیار) و از روش‌های آمار استنباطی از قبیل تحلیل کواریانس استفاده شد.

1. Beck Scale for Suicide Ideation

2. Beck AT, Kovacs M, Weissman A.

یافته‌ها

قبل از انجام آزمون کوواریانسدهمگنی، شیب رگرسیون متغیرها، همسان بودن پراکندگی متغیرهای در دو گروه و نرمال بودن توزیع نمرات متغیرها در جامعه به ترتیب با استفاده از آزمون‌های شیب رگرسیون، لوین و شاپیرو-ولیک مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار میل به خودکشی به تفکیک مراحل انجام آزمون و گروه‌های آزمایشی آورده شده است.

**جدول ۱: میانگین و انحراف معیار نمره میل به خودکشیده انشجوبیان
دانشگاه آزاد در مراحل پیش و پس آزمون و پیگیری**

تعداد	شاخص آماری			متغیر	
	معیار	انحراف	میانگین		
۲۰	۳/۲۵	۳۴/۲۳		نظام عاطفی بیون	
۲۰	۶/۸۲	۳۵/۶۱		معنا درمانی	پیش آزمون
۲۰	۴/۴۳	۳۳/۴۳		کنترل	
۲۰	۱۲/۰۹	۱۲/۰۱		نظام عاطفی بیون	
۲۰	۹/۷۸	۱۳/۳۲		معنا درمانی	پس آزمون
۲۰	۴/۳۲	۳۲/۱۷		کنترل	میل به خودکشی
۲۰	۵/۰۶	۱۴/۱۳		نظام عاطفی بیون	
۲۰	۱۱/۰۷	۱۵/۲۱		معنا درمانی	پیگیری
۲۰	۱۲/۸	۳۴/۵۶		کنترل	

همان طوری در جدول ۱ مشاهده می‌شود، میانگین و انحراف معیار در مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری میل به خودکشی هریک از گروه‌های نظام عاطفی بیون، معنا

درمانی و گروه کنترل آورده شده است. همچنانکه ملاحظه می‌شود در پیش آزمون تفاوت چندانی بین میانگین‌ها مشاهده نمی‌شود، اما در پس آزمون میانگین‌میل به خودکشی به شدت تحت تأثیر درمانها کاوش یافته است. در مرحله پیگیری به طور صوری و بصری اثرماندگار است. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از تحلیل کواریانس در متن م انکووا استفاده شده که نتایج آن در جدول ۲ آورده شده است

جدول ۲: نتایج تحلیل کواریانس یک راهه در متن مانکوا بر روی پس آزمون میانگین نمرات میل به خودکشی دانشجویان گروه‌های آزمایش و گواه با کنترل پیش آزمون

متغیر	منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	p	مجذورات آماری	توان آماری
پیش آزمون		۲۳۲/۱۵	۱	۲۳۲/۱۵				
میل به گروه خودکشی		۲۷۹/۸۷	۲	۲۷۹/۸۷				
خطا		۹۸۷۹/۳۲	۳۶	۹۵۴/۱۵				

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود با کنترل پیش آزمون بین دانشجویان گروه‌های آزمایش و گروه گواه از لحاظ میل به خودکشی تفاوت معنی داری وجود دارد ($F=0/94$ و $p<0/0001$)، بنابراین فرضیه اول مبنی بر اینکه خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بون و معنا درمانی درکاوش میل به خودکشی مراجعان مؤثر است، تأیید می‌گردد. میزان تأثیر یا تفاوت برابر با $0/92$ می‌باشد، یعنی ۹۲ درصد تفاوت‌های فردی در نمرات پس آزمون میل به خودکشی مربوط به تأثیر درمان نظام عاطفی بون و معنا درمانی می‌باشد. توان آماری برابر با ۹۵ است، یعنی امکان خطای نوع دوم $0/04$ بوده و دلالت بر کفايت حجم نمونه دارد. معنی دار شدن تفاوت در تحلیل کواریانس مشخص نمی‌سازد که بین کدام گروه تفاوت وجود دارد، لذا بدنیال این تحلیل، برای بررسی فرضیه دوم تحلیل تعقیبی بونفرونی انجام شد که نتایج آن در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳: نتایج آزمون تعقیبی بونفرونیبرای مقایسه میانگین نمرات

درکاهش میل به خودکشی مراجuhan گروههای سه گانه

تفاوت میانگین (J-I)			گروهها
۳	۲	۱	
۲۰/۱۶*	۱/۳۱	-	نظام عاطفی بعون
۱۸/۸۵*	-	۱/۳۱	معنا درمانی
-	۱۸/۸۵*	۲۰/۱۶*	کنترل

سطح معناداری: $p < 0.001$

همان طور که در جدول ۳ نشان داده شده است، بین دانشجویان گروه کنترل و گروههای درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی تفاوت معنی داری از لحاظ میل به خودکشی وجود دارد. به عبارت دیگر، درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی برای دانشجویان گروههای یاد شده با توجه به میانگین میل به خودکشی آنان نسبت به میانگین دانشجویان گروه کنترل موجب کاهش میل به خودکشی گروههای آزمایش شده است، بنابراین فرضیه ۲ مبنی برین اثربخشی خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی درکاهش میل به خودکشی مراجuhan تفاوت معناداری وجود دارد، تأیید نمی‌گردد. این امر بیانگر آن است که درمان نظام عاطفی بعون و معنا درمانی تأثیر تقریباً اثربخشانی بر کاهش میل به خودکشی گروههای یاد شده داشته‌اند.

به منظور بررسی ماندگاری تأثیر دوره‌یکرد درمانی در مرحله پیگیری از آزمون T وابسته استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ می‌آید.

جدول شماره ۴: نتایج تحلیل تی وابسته نمرات میل به خودکشی در مرحله پس آزمون و پیگیری دانشجویان درگروه‌های آزمایش و گواه

متغیرها پیگیری)	گروه	میانگین (پس آزمون- معیار)	انحراف معیار	df	وابسته	مقدار تی (p)	سطح معنی داری (p)	اختلاف
								نظام بیونی
میل به معنا	میل به معنا	۲/۱۲	۰/۸۹	۱۹	۰/۸۹	۰/۴۸	۰/۴۸	نظام بیونی
درمانی	درمانی	۱/۸۹	۰/۷۶	۱۹	۰/۷۵	۰/۵۶	۰/۵۶	میل به معنا
کنترل	کنترل	۲/۳۹	۱/۴۵	۱۹	۰/۹۲	۰/۳۷	۰/۳۷	درمانی

همان طوری که در جدول ۴ مشاهده می‌شود با مقایسه نمرات پس آزمون و پیگیری اثربخشی درمانهای نظام عاطفی بیون و معنا درمانی اثرشان پایدار و ماندگار است. به عبارت دیگر اثربخشی درمانهای نظام عاطفی بیون و معنا درمانی در طی سه ماه بعد از مداخله ثابت مانده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در مورد تبیین اثر نظام عاطفی بیون با توجه به یافته‌های پژوهش نشان دادند که روی آورد درمان خانوادگی بیون در کاهش میل به خودکشی دانشجویان مؤثربوده است (جدول ۴). یافته‌های به دست آمده با پژوهش‌های شمسی خانی، ره گوی، فلاحتی و رهگذر، ۱۳۸۵، کرو بیون، ۱۹۸۸، اسکورون و دندی، ۲۰۰۴، دون، ۲۰۰۳، باتلی، ۲۰۰۲، اسکورون و ویستر^۱، ۲۰۰۴؛ همسوست. از آنجا احساسات شخص خودکشی کننده عموماً شخص در معرض خودکشی به دلیل احساس بیگانگی از تعاملات اجتماعی کناره گیری می‌کند. او در پس انبوه جمعیت احساس انزوا و تنها یی می‌نماید. نیروی لازم برای عملکردگاه روزانه کاهش می‌یابد. احساس خستگی و نوسانات خلقی ایجاد می‌شوند. خواب،

خوارک و عادات مراقبت از خود از نظم معمول خارج می‌گردد. شخص ممکن است بدليل سخت و غیرقابل تحمل بودن الزامات زندگی از خوردن خودداری کند، در خواب مشکل داشته باشد، کلاس درس یا کار خود را فراموش کند و از آرایش ظاهری خود غفلت نماید. عواطف خشم، آسیب و غمگینی احساس نامیدی و درماندگی فرد را در بر می‌گیرد. در تبیین اثربخشی و موثربرودن نظام عاطفی بون بر میل به خودکشی باید بیان داشت، خود متمایزسازی به چندین دلیل به عنوان یک موضوع مهم در زندگی، مورد بررسی قرار گرفته است (کرو بون، ۱۹۸۸، بون، ۱۹۷۶، کر، ۱۹۷۸، ۱۹۸۴). بون (۱۹۷۸) فرض کرده است که افرادی که تمایز کمتری دارند، تمایل به انعطاف‌پذیری کمتری دارند و در مواجهه با استرس زندگی، پذیرش کمتری دارند و بهبود پیدا کردن از استرس برای آنها دشوار می‌باشد، آنها احتمالاً در مقابل اضطراب مزمن زندگی بیشتر آسیب‌پذیر می‌باشند و نشانه‌ها و علائم فیزیکی و روان‌شناختی بیشتری را تحت فشار تجربه می‌کنند. به صورت میان شخصی آنها نوعاً به سمت اتکاء و وابستگی تمایل دارند. خرد آنها اغلب به وسیله‌ی احساساتشان هدایت می‌شود و آنها در مورد مشکلات عینی هنگامی که تحت فشار هستند، در زمینه فکری مشکل دارند (بون، ۱۹۷۶، کرو بون، ۱۹۸۸؛ لارسون و ولیسون، ۱۹۹۸). در مقابل، بون استدلال کرد، اشخاصی که به خوبی خود را متمایز ساخته‌اند، بیشتر قادر به تفکر عینی در هنگامی که موقعیت‌های استرس‌زا پیش می‌آید، دارند. آنها بیشتر در هنگام استرس، سازگاری و برگشت‌پذیری دارند و احتمال کمتری وجود دارد که بوسیله‌ی استرس زندگی، ناتوان وضعیف شوند (مردوک، گورو و هورسن، ۱۹۹۸؛ کر، ۱۹۹۱؛ بون، ۱۹۷۲). آنها احتمالاً باورها و ارزش‌هایشان را هنگامی که از جانب اشخاص مهم برای تأیید آن تحت فشار هستند، حفظ می‌کنند. (کرو بون، ۱۹۸۸؛ والش، ۱۹۸۹؛ هرزبراؤن، ۱۹۹۱، اسکورن و فریدلاندر، ۱۹۹۸؛ هرزبراؤن، ۱۹۹۱، ارپیتا، ۱۹۹۱؛ دکس، ۱۹۶۷؛ کارپل، ۱۹۷۶؛ کر، ۱۹۸۴). اضطراب مُزمن محصول فرعی کاهش تمایزیافتگی اساسیاست (کرو بون، ۱۹۸۸؛ کر، ۱۹۸۸، ۱۹۹۲، ۱۹۹۹، ۱۹۸۶، تیتلمن، ۱۹۹۷، گرین، هامیلتون و رولینگ، ۱۹۹۷، ماینرد، ۱۹۹۷)

فرایندی که در آن فرد یاد می‌گیرند، جهت و مسیر خود را در زندگی ترسیم کند، بیانکه دائماً درگیر رهنمودهای دیگران باشند (کر، ۱۹۸۸، ۱۹۹۲؛ والش، ۲۰۰۳؛ رین، تیتلمن، ۱۹۸۸، پلیگ-پوپکو، ۲۰۰۲، ۲۰۰۴). در تعارض شخصی آشکار که در آن فاصله گذاری مفرط یا صمیمیت مفرط بین فردی رخ می‌دهد، احساس مثبت و منفی بسیار نوسان دارد (والش و مک گدریک، ۱۹۸۸). بدکاری در فرد می‌تواند به صورت "دو سویگی" بسیار با کفایت و بسیار بیکفایت ظاهر شود، در این حالت اقدام به خود تخریبی زیاد است (کر، ۱۹۸۸). همچنین فرایندهای مرکزی احساس تعارض به رابطه استراتژی مربوط می‌شود که توسط فرد برای کنترل اضطراب مورد استفاده قرار می‌گیرد (گریفین و گرین، ۱۹۹۹؛ چوو چانگ، ۲۰۰۲) این رابطه استراتژی به صورت فاصله احساسی، تضاد (تعارض) و اختلال عملکردی (اقدام به خودکشی) خود را نشان می‌دهد. بنابراین تنها راه حل مشکل افراد در استانه خودکشی آن است که تماماً فرد را با خانواده مبدأ تغییر دهیم (البته طبق دیدگاه بون تغییر فرد به تنها یی هم می‌تواند واحد خانواده را تغییر دهد) و تنها در این صورت افراد به تغییب ک دست می‌یابند و در برابر نیروی عاطفی جاری واکنش کمتر نشان می‌دهند (فرامو، ۱۹۹۲، فریدمن، ۱۹۹۱). بنابراین متناسب با مشکلات نظام عاطفی بون در جهت تمایز سازی، کاهش اضطراب مزمن کارکرده است؛ در صورت تغییر فرد از لحاظ این ابعاد قاعدهاً تعارض فردی هم کاهش می‌یابد و با کاهش تعارض فردی به تبع آن میل به خودکشی هم کاهش یافته است. همچنانکه در این پژوهش اثربنظام عاطفی بون بر میزان کاهش میل به خودکشی مؤثر بوده است که یافته‌های تحقیقات محققان پیشین (شمسی خانی، ره گوی، فلاحتی و رهگذر، ۱۳۸۵، کروبون، ۱۹۸۸، اسکورون و دندی، ۲۰۰۴، دون، ۲۰۰۳، بارتلی، ۲۰۰۲، اسکورون و ویستر^۱، ۲۰۰۴؛ چوو پارک^۲، ۱۹۹۹) مؤید یافته حاصل از پژوهش حاضر است.

لازم به بیان است با توجه به اینکه کل خانواده در جلسات آموزشی- درمانی دو

1. Skowron, E., & Wester, S.

2. Cho, M., & Park, S.

رویکرد درمانی شرکت نکردند، در تفسیر اثربخش بودن این شیوه‌های درمانی بر کاهش میل به خودکشی دانشجویان می‌توانگفت، با خاطرسیستمی بودن ساختار خانواده درمانی مبتنی بر نظام عاطفی و بیون درمانی، همانگونه که مشکل رفتاری یک فرد بفرد دیگر و کل خانواده مؤثر است، تغییر در یک عضو نیز منجر به تغییر دیگر تعاملات خانوادگی می‌شود. از طرفی دیگر مراجعان بیان می‌کردند که آموخته‌های خود را به خانواده شان و در صورت در دسترس بودن به آنها نیز انتقال می‌دادند و این می‌تواند در افزایش برقراری ارتباط، بیان هیجان‌ها و کاهش تعارض فردی و میل به خودکشی بیشتر مؤثر باشد.

هچنین در مورد تبیین اثر درمان معنا درمانی، یافته‌های پژوهش نشان دادند که روی آورد درمان معنا درمانی در کاهش میل به خودکشی دانشجویان مؤثر بوده است (جدول ۴). یافته‌های به دست آمده با پژوهش‌های (غلامی، پاشا و سودانی، ۱۳۸۸، فرانکل، ۱۹۶۷؛ دایر^۱، ۱۹۹۰، برنان^۲، ۲۰۰۴؛ احمدی طهران، حیدری، پروپست، استروم، واتکینس و همکاران، ۱۹۹۲، آکس لاین^۳، سعیدی نژاد، مظاہری، غباری بناب، ۱۳۸۸، برگین، ۱۹۹۱) همسو است. در تبیین مطالب فوق می‌توان گفت، بنابر اصول لوگوتراپی، تلاش برای یافتن معنی در زندگی اساسی‌ترین نیروی حرکت هر فرد در دوران زندگی او است ولذا معنی جویی به عنوان نیرویی پایه معنی درمانی به شمار می‌آید. از آنجا که معنای بی‌پایان زندگی، رنج و محرومیت و مرگ رانیز فرا می‌گیرد، در واقع همین لحظات سخت است که ارزش درونی هر فرد را محک می‌زند. به دیگر سخن، اگر زندگی دارای مفهومی باشد، رنج هم باید معنا داشته باشد و اساساً زندگی بشر بدون رنج و مرگ کامل نخواهد شد، پس نباید رنج و مرگ را امری مذموم شمرد و برای از بین بردن آن تلاش کرد بلکه می‌بایست جایگاه واقعی هریک را شناخت و آن را در جای خود پذیرفت. از این

1. Dayer

2. Brennan

3. Exline

روی، لوگوتروپی می‌کوشد فرد را قادر به ساختن خود و جهان پیرامونش نماید تا چنان زندگی کند که گویی بار دومی است که دنیا آمده و اینک در صدد رفع خطاهایی است که در زندگی نخست مرتکب شده بود (حسین‌آبادی، ۱۳۹۰). به همین دلیل گفته می‌شود که لوگوتروپی ممکن است به شیوه‌های فعال در فرایند مقابله‌ای با میل به خودکشی مؤثر باشد. به طور کلی مقابله‌ی لوگوتروپی، متکی بر باورها و فعالیت‌های ذهنی است و از این طریق در کنترل استرس‌های هیجانی و کنترل رفتارهای تکانشی و اقدام به خودزنی و خودکشی به افراد کمک می‌کند.

احساس تعلق داشتن به جهان، امیدواری به زندگی در شرایط مشکل‌زای زندگی، برخورداری از حمایت‌های اجتماعی، حمایت روحانی و... همگی از جمله منابعی هستند که افراد معنادار در زندگی با برخورداری از آنها می‌توانند در مواجهه با حوادث، فشار کم‌تری را تحمل کنند. در این مختصرن نقش مقابله معنا و دریافت معنای رنج در میانجگری بین عوامل استرس‌زا و ارتباط آن با سلامت روانی و خودکشی کاملاً روشن است، اغلب افرادی که دست به خودکشی می‌زنند، به نوعی به پوچ‌گرایی رسیده‌اند و معنا در زندگی می‌تواند نور امید و هدف را در دل این افراد روشن کند. در مقابله‌ی لوگوتروپی فرد از منابع مثل امید، معنا و پذیرش رنج و... برای مقابله با مشکلات استفاده می‌شود. یافته‌های اخیر نشان داده‌اند از آنجایی که این نوع مقابله‌ها منبع حمایت عاطفی و هم وسیله‌ای برای تفسیر مثبت حوادث زندگی هستند، ممکن است مقابله‌های بعدی را تسهیل نمایند، بنابراین به کارگیری آنها برای اکثر افراد سلامت ساز است. لوگوتروپی ممکن است در تمامی عوامل نقش مؤثری در استرس‌زدایی داشته باشد و در ارزیابی موقعیت ارزیابی شناختی فرد فعالیت‌های مقابله‌ای، منابع حمایتی، امید و اتکاء به هدف و... سبب کاهش گرفتاری روانی و انصراف از خودکشی شود. علاوه بر این نتایج پژوهش‌های دیگر نشان دادند که لوگوتروپی هم در کاهش میل به خودکشی مانند نظام عاطفی درمانگری اثر داشته است (جدول ۴). اثر لوگوتروپی در کاهش میل با

پژوهش‌های ماسکروو روزن (۲۰۰۶)، آسپینل (۲۰۰۳)، آیاکوو (۲۰۰۹) همخوانی دارد. در تبیین اثر لوگوتراپی باید گفت: آزادی در نظر لوگوتراپی عبارت است از داشتن حق انتخاب برای از قوه به فعل رساندن استعدادهای ذاتی در انسان اما آزادی انسان از چیزی نیست بلکه به چیزی است، در این دیدگاه تقلای انسان برای آزاد شدن از محدودیت‌ها (مثل خودکشی) در یک آینده مبهم و بی هدف نمی‌باشد بلکه آزادی انسان برای هدفی است که در حال و آینده خود انتخاب کرده است، افرادی که اقدام به خودکشی می‌کنند، مفهوم آزادی را درک نمی‌کنند. افرادی که اقدام به خودکشی می‌کنند معنی مسئولیت را نمی‌دانند، لوگوتراپی معتقد بر این هستند که انسان خود سازنده و مسئول سرنوشت خود می‌باشد، نه طبق نظر فروید ناہشیار و گذشته و یا طبق نظر رفتارگرایان شرایط محیطی و تقویت کننده‌ها، خود انسان است که مسئول اعمال خویش است، درک معنا و مسئولیت پذیری اثر خاصی بر کاهش اقدام به خودکشی دارد، چرا که این افراد نوعی احساس بی مسئولیتی و بی معنایی می‌کنند. افراد متمایل به خودکشی هدفی در زندگی ندارند و احساس پوچی و بی معنایی می‌کنند و در خلأی بی‌دون گریزگرفتار هستند. اگر افرادی که اقدام به خودکشی می‌کنند، بتوانند، معنای زندگی، ارزش وجودی و مسئولیت فردی و اجتماعی را دریافت کنند، تغییرات در میل آنها هم به جود می‌آید و ابداً اقدام به خودکشی نمی‌کنند و نه تنها از زندگی زده نمی‌شوند، بلکه زندگی هر لحظه برای آنها متنوع ترو جذاب تراست. در انسان یک دوگانگی همیشگی موجود است که انسان بین آن قرار دارد، (مثال دوگانگی بین مرگ و زندگی). در حقیقت وقتی انسان با مسئله‌ای به نام مرگ که گریزنا پذیراست، مواجه می‌شود دچار اضطراب می‌گردد. اهمیت مرگ و خودکشی از جهت واقعه‌ای که می‌افتد نیست، بلکه از نظر وجودی خودکشی از این جهت است که انسان چون اعتمادش نسبت به بقای خویش سلب می‌کند، کارهایی می‌کند و نقشه‌هایی پی‌ریزی می‌نماید تا اساس ثبات را برای خود پی‌ریزی کند، در هر صورت مرگ انسان را به وظایفی که باید انجام دهد آگاه می‌سازد. بنابراین اقدام به نابودی خود استقلال فردی و انسانیت را از شخص سلب می‌کند و او خود را فراموش

می‌کند و چون انسان خود و موقعیت خویش را تشخیص ندهد، مسلم است مسائل مربوط به خود را نیز نمی‌تواند تشخیص دهد. پس انسانی که نتواند خویش و موقعیت خویش را تشخیص دهد در دنیای زندگی می‌کند که علی رغم وجود دیگران در کنار او احساس تنهایی می‌کند، به این دلیل است که این افراد اغلب احساس بی‌کسی می‌کنند و پناه به خودکشی می‌برند. نکته قابل توجه دیگراین است که در جلسات درمان باید برای مراجع متمایل به خودکشی روشن شود و بیان کرد تنها وجود اصیل است یعنی روراستی با طبیعت، با دیگران و خودمان ما را از تنهائی و اقدام به خودکشی نجات می‌دهد. از نظر آنان اصالت پاداش دهنده است، اصالت یعنی اینکه ما تصمیم گرفته ایم صاف و پوست کنده با دنیا روبرو شویم، بدون اینکه آن را از خود پنهان کنیم و یا خود را از آن پنهان سازیم. این تبیین‌ها و شیوه‌ی اثر لوگوتراپی در کاهش کاهش میل با بررسیهای نظری و تحقیقی‌الاوم (۲۰۰۱)، هولت (۱۹۶۶)، سلنر (۲۰۰۹) و سچندر^۱ (۲۰۱۱)، هیدگر (۲۰۰۷) همخوانی دارد.

در این پژوهش نیز دانشجویان به دلیل نارضایتی از وضع موجود مانند، سختی دوران تحصیل، هزینه تحصیل، دوری از خانواده، نگرانی در مورد شغل آینده، به شدت مایل بودند تا هرچه زودتر این شرایط تغییر کند. به همین دلیل لوگوتراپی با ارائه متدهای خاص، نگرش دانشجویان را کاهش داد. از سوی دیگر افراد با هدف و با معنا در زندگی به هرنسبت که ایمان قوی و محکم داشته باشند از بیماری‌های روانی مصون تر هستند. یکی دیگر از دلایل نگرانی دانشجویان نسبت به آینده، این است که سرنوشت خود را محسوب عوامل غیرارادی یعنی جبرگرایی و محیط تصور می‌کنند. در حالی که معنادرمانگری انسان را صاحب عقل و اختیار می‌داند و زندگی را برپایه آزادی و اختیار تبیین می‌کند. بنابراین بر مبنای اختیار، دانشجویان این نوع زندگی را انتخاب کرده‌اند. به همین دلیل با به کارگیری معنادرمانگری و تأکید بر قدرت انتخاب، تمایل به خودکشی دانشجویان کاهش یافته است.

یکی از محدودیت‌های پژوهش این است که در پژوهش حاضر دانشجویان دختر ۷۲ درصد کل نمونه را تشکیل میدادند که در تعمیم نتایج به کل جامعه باید جنسیت را لحاظ کرد. همچنین به دلیل اینکه جامعه آماری این پژوهش دانشجویان بودند، در تعمیم یافته‌ها به سایر افراد جامعه باید به خاص بودن نمونه توجه شود. یکی دیگر از محدودیت‌ها، اجرای پیش‌آزمون‌ها در میان دانشجویان متمایل به خودکشی بود که به دلیل تحت استرس بودن آنها و تنفس‌هایی که با آنها مواجه بودند، جلب رضایت و تمرکز برخی از آنها برای تکمیل پرسشنامه‌ها گاهی موقع دشوار بود و با مشکلاتی همراه بود. محدودیت دیگر این بود که دانشجویان از آشکار شدن افکار خودکشی نگران بودند و به محروم‌انه بودن آن شک داشتند و چند نفر حاضر به همکاری نشدند.

از آنجا که هدف پژوهش‌های اخیر علاوه بر تعیین اثربخشی یک مداخله، تعیین مناسب ترین نوع درمان برای هرفرد است، بررسی وضعیت اجتماعی، تحصیلی، بومی و غیربومی بودن و فرهنگی افراد به منظور تعریف بهترین گروه هدف برای این نوع مداخله نیز ضرورت دارد. با توجه به اینکه این پژوهش در شهرستان سنندج واقع در استان کردستان انجام گرفت و با توجه به اینکه مسائل مذهبی و فرهنگی برای افراد مهم است، پیشنهاد می‌شود این پژوهش در شهرها، قومیت‌ها و فرهنگ‌های دیگر تکرار شود.

رابطه‌ی بین میزان عوامل عاطفی و معنای زندگی افراد و میزان خودکشی اغلب در ارزیابی‌های کلینیکی نادیده گرفته می‌شود. اگرچه تحقیقات زیادی نقش بازدارنده عاطفه با ثبات و امید در زندگی در مقابل خودکشی را نشان داده است، اما راهنمایی‌های مخصوصی به منظور استفاده از اطلاعات معنای زندگی و روابط عاطفی در ارزیابی احتمال خودکشی لازم است که ارائه شود. راهنمایی‌های عملی میتواند به مشاوران کمک کند تا تأثیر میزان معنای زندگی و روابط عاطفی سالم مراجعان بر احتمال خودکشی آنها را ارزیابی کنند و از این طریق نگرش و تمایل به خودکشی آنها را کاهش دهند.

عمل خودکشی در متون روان‌شناسی اختلال است و قابل درمان است. تحقیقات نشان داده است که میزان اهداف و معنا و مسئولیت پذیری مستقیماً با میزان خودکشی رابطه دارد و

هراندازه که میزان اهداف و معنایابی از زندگی بیشتر باشد احتمال رفتار معطوف به خودکشی کمتر می‌شود. سازوکارهای متعددی در نقش بازدارندگی معنا درمانی اهمیت دارند که برخی از آنها عبارتند از کاهش خصوصت و کینه و افزایش دلایل زنده ماندن. اطلاعات تفکیک یافته‌گی وجودگرایی بالینی مناسب می‌تواند به مشاوران کمک نماید تا این اطلاعات را به هنگام تدوین برنامه هایشان مورد استفاده قرار دهند. بنابراین درمانگران و مشاوران نباید اهمیت توجه به مسایل معنایی در زنگی، تفکیک یافته‌گی عاطفی و اهداف در زندگی و پذیرش رنج در کمک به مراجعان را از نظر دوربدارند، و از این مدل‌های جدید و انسان‌گرایانه برای کمک به دانشجویان مشکل دار و دردمند بهره گیرند.

منابع

- اشنایدمن، ادوین (۲۰۰۲). *روان‌شناسی خودکشی: ذهن خودکشی‌گرا*. ترجمه مهرداد فیروز بخت (۱۳۸۳)، ناشر: موسسه خدمات فرهنگی رسا، تهران.
- احمدی، طهران، هدی؛ حیدری، اکرم؛ کچویی، احمد؛ ایرانی، آزاد (۱۳۸۸). همبستگی بین نگرش نسبت به امور مذهبی و افسردگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم. *مجله دانشگاه علوم پزشکی قم*؛ ۳: ۵۱-۵۶.
- حسین آبادی، مجید (۱۳۹۰). اثربخشی گروه درمانی وجودی- انسان‌گرایانه بر میزان سلامت روان زندانیان و بررسی سهم عزت نفس و احساس شرم در بهبود سلامت روان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد.
- دایر، وین، (۱۳۸۰)، درمان با عرفان، ترجمه جمال‌هاشمی، تهران: شرکت سهامی انتشارات تهران، (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۱۹۹۰).
- رحیمی آباد پریسا (۱۳۷۸). استفاده از یک مدل تجربی برای بررسی کمبودها در فرایند بازخوانی از حافظه شخصی در اقدام‌کنندگان به خودکشی. پایان‌نامه پژوهشی عمومی، تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران.
- کاویانی حسین، موسوی اشرف السادات، محیط احمد (۱۳۸۰). *مصاحبه و آزمونهای روانی*. تهران: انتشارات سنا.
- کربلائی محمد میگونی، احمد. احمدی، حسن. پاشاشریفی، حسن و جزایری، سید مجتبی (۱۳۸۹). اثربخشی رفتار درمانگری دیالکتیکی همراه با دارو درمانگری در مقایسه با دارودرمانگری در کاهش افکار خودکشی بیماران دچار افسردگی اساسی اقدام کننده به خودکشی. *مجله روان‌شناسی کاربردی*، ۴(۴)، ۲۵-۴۱.

- سعیدی نژاد، زهره؛ مظاہری، محمد علی و غباری بناب، باقر. (۱۳۸۸). تأثیر مداخلات معنوی به شیوه‌ی گروهی بر سلامت روان و خود شکوفایی. *تازوهای پژوهشی مشاوره*، ۸(۳۱)، ۱۱۵-۱۳۴.
- شمسمی خانی، سهیلا. ره گوی، ابوالفضل. فلاحتی، خشکناب مسعود، رهگذر مهدی. (۱۳۸۵). تأثیر آموزش مهارت حل مساله بر مهارت مقابله‌ای افراد اقدام کننده به خودکشی. *فصلنامه پژوهش پرستاری*، ۱(۳)، ۳۱-۳۹.
- غلامی، مریم، پاشا، غلامرضا و سودانی، منصور. (۱۳۸۸). اثربخشی آموزش معنادرمانی گروهی بر امید به زندگی و سلامت عمومی بیماران دخترتالاسمی. *نشریه دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، دانشگاه آزاد اصفهان واحد خوارسگان، شماره ۴۲، صص ۴۵-۲۵.
- فرانکل، ویکتور. (۱۳۸۶). *انسان در حیات جویی معنی*. ترجمه اکبر. معارفی، چاپ هشتم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران (تاریخ انتشار اثر اصلی ۱۹۶۷).
- مرادی، علیرضا. اکبری زردخانه، سعید. چراغی، فرشته و فولادوند، خدیجه. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر ساختار خانواده و حمایت اجتماعی در خودکشی دانشجویان. *فصلنامه خانواده پژوهی*. ۵۰۲-۴۸۷:(۲۰).
- محمد پور، احمد رضا (۱۳۹۰) ویکتور امیل فرانکل (بزرگان روان‌شناسی و تعلیم و تربیت). تهران: دانشگاه.

Arpita, L. (2006). Relationship among differentiation of self, relationship satisfaction, partner support, depression, monitoring/blunting style, adherence to treatment and quality of life in patients with chronic lung disease. Unpublished Doctoral Thesis. The Ohio State University.

Azhar, M. Z., & Varma, S. L. (1995). Religious psychotherapy in depressivepatients. *Journal Psychotherapy Psychosomatic*, 63, 165-680.

Brennan, M. (2004). Spirituality and religiousness predict adaptation to vision lossin middle- aged andolder adults. *The International Journal for the Psychology of Religion*; 14 (3): 193-214.

Beck AT, Kovacs M, Weissman A.(1979). Assessment of suicidal intention: The scale for suicide ideation. *J Consult Clin Psychol*. 47: 343-352.

Bowen, M. (1978). Family therapy in clinical practice. New York: Aronson.

Bowen, M.(1976).*Theory in the practice of psychotherapy*. In P. J. Guerin, Jr.(Ed.), *Family therapy Theory and practice*(pp.42-90). New York: Gardner Press.

Bowen, M. (1978). *Family therapy in clinical practice*. New York: Aronson.

Bowen, M., 1972. *On the Differentiation of Self*. First published anonymously in J. Framo, (Ed.), *Family Interaction: A Dialogue Between Family Researchers and Family Therapists* (pp: 111-173). New York: Springer, Repr.

Beck, T, Kovacs, M & Weissman, A(1979). Assessment of suicidal intention: The scale of suicide ideation. *Journal Consult Clinical Psychology*; 47: 343-352.

Bergin, A. E. (1991). Values and religious issues in psychotherapy and mentalhealth. *Journal American Psychologist*, 46, 394-403.

Cho, E. K., & Chung, H. (2002). The relationship of self-differentiation with

- conflict tactics behaviors and marital adjustment among married men and women. *Journal of Korean Home Management Association*, 20(1), 1-16.
- Cho, M. -H., & Park, S.-S. (1999). Relationship of self-differentiation with college adjustment. *Journal of College Student Life Research* (Seowon University, Korea), 17, 81-95.
- Cooper, J. (1983). Dissonance arousal: Physiological evidence. (*Journal of Personality and Social Psychology*, 45, 782—791.).
- Dion, A. R.(2003). *A single case study of a survivor of suicide using Bowen therapy and grief counseling*. Unpublished Doctoral Thesis. California school of professional psychology San Francisco Campus Allian International University.
- Dicks, H. V. (1967). *Marital tensions: Clinical studies towards a psychological theory of interaction*. New York: Basic Books.
- Greene, G. J., Hamilton, N., & Rolling, M. (1986). Differentiation of self and psychiatric diagnosis: An empirical study. *Family Therapy*, 8, 187-194.
- Griffin, W.A., & Greene, S.M. (1999). *Models of family therapy: The essential guide*. London: Brunner.
- Framo, J. L. (1992). *Family of origin therapy*. New York: Brurmer/ Mazel.
- Frankl V. (1959) Grundriß der Existenzanalyse in Logotherapie. In: Frankl V., v. Gebssattel V.,Schultz J., (Hg) Handbuch der Neurosenlehre und Psychotherapie. München: Urban.
- Frankl, V. E. (1963). Man's search for meaning: An introduction to logotherapy. NY: Pocket Books. [Originally published as From death camp to existentialism].
- Frankl V. (1987) Logotherapy und Existenzanalyse. Texte aus 5 Jahrzehnten. München: Piper.
- Frankl, V. E. (1967). Psychotherapy and existentialism: Selected papers on logotherapy. New York: Washington Square Press/Pocket Books.
- Frankl, V. E. (1986). The doctor and the soul: From psychotherapy to logotherapy. (Revised and expanded). New York: Vintage Books.
- Heidegger, M. Explained: From Phenomenon to Thing. quotation: by Graham Harman(2007). Semenar of Existentialism, Springer Netherlands, 116-117.
- Herz Brown, F. (1991). The Model. In F. Herz Brown, (Ed.), Reweaving the Family Tapestry, New York: Norton.
- Holt, H. (1966). The case of Father M: A segment of an existential analysis. *Journal of Existentialism*, 6, 369– 495. [Also in D. Wedding & R. J.
- Ivey, A. E. (2000). Counseling, time to take charge, counseling and psychotherapist. *Pastoral Psychology*, 23, 12- 21.
- Iacovou, S. (2009). Are Wellbeing, Health and Happiness Appropriate Goals forExistential Therapists? *Journal Existential Analysis*, 20(2), 23-35.
- Karpel, M. (1976). Individuation: From fusion to dialogue. *Journal of Family Process*, 15, 65-81.
- Kerr M. E., & Bowen, M (1988). *Family evaluation(pp:34-89)*. New York: Norton.
- Kerr, M.E. (1984). Theoretical base for differentiation of self in one's family of origin. *Journal of Clinical Supervisor*, 2, 3-36.
- Kerr, M. (1991). Living the Theory, the Family Therapy Networked, (pp:39-70). New York: Norton.

- Larson, J. H., & Wilson, S. M. (1998). Family of origin influences on young adult career decision problems: A test of Brownian theory. *American Journal of Family Therapy*, 26, 39-53.
- Murdoch, N. L., & Gore, P.A, & Horosz, C. M. (1998). *Stress, coping and differentiation of self: A test of Bowen theory. Poster presented at the Annual Convention of the American Psychological Association*. SanFrancisco: CA.
- Maynard, S. (1997). Growing up in an alcoholic family system: The effect on anxiety and differentiation of self. *Journal of Substance Abuse*, 9, 161-170.
- Mascaro,N. & Rosen, D.H. (2006).The role of existential meaning as a buffer against stress. *Journal of Humanistic Psychology*.46. 2 168-190.
- Peleg-Popko, O. (2002). Bowentheory: A study of differentiation of self, social anxiety, and physiological symptoms. *Journal of Contemporary Family Therapy*, 24(2), 355-369.
- Peleg-Popko, O. (2004). Differentiation and test anxiety in adolescents. *Journal of Adolescence* (27) 645-662.
- Seidner, S. S. (2009) "A Trojan Horse: Logotherapy Transcendence and its Secular Implications for Theology". Mater Dei Institute. pp 10–12.
- Schneider, K.J. (2011). "Existential-Humanistic Therapies". In S.B. Messer & Alan Gurman (Eds.), *Essential Psychotherapies*. (Third ed.). New York: Guilford.
- Spinelli, E. (2003). The Existential-Phenomenological Paradigm. In R. Woolfe, W. Dyden, S. Strawbridge, *Handbook of Counselling Psychology*. 2nd edition. London: Sage.
- Skowron, E.A., & Dendy, A.K. (2004). Differentiation of self and attachment in adulthood: Relational correlates of effortful control. *Journal of Contemporary Family Therapy: An International Journal*, 26, 337-357.
- Skowron, E. A., Wester, S. R., & Azen, R. (2004). Differentiation of self mediates college stress and adjustment. *Journal of Counseling and Development*, 82, 69-78.
- Skowron, E., & Friedlander, M.(1998). The differentiation of self inventory: Development and initial validation. *Journal of Counseling Psychology*, 28, 235-246.
- Titelman, P. (Ed.). (1998). *Clinical applications of Bowen family systems theory*. New York: Haworth Press.
- Walsh, F. (2003). Clinical views of family normality, health and dysfunction: From deficit to strengths perspective. In F walsh, (Ed.), *Normal, family processes*. Retrieved, from <http://www.Tennessee state university>.
- Walsh, F. (1989). Perceptions of family normality: Refining our lenses. *Journal of Family Psychology*, 2(3), 303-306.
- Walsh, F., & McGoldrick, M. (1988). *Loss and the family life cycle*. In C. J. Falicov (Ed.), *Family transitions: Continuity and change over the life cycle* (pp. 311-336). New York: Guilford.
- Yalom, I. D. (2001). The gift of therapy: An open letter to a new generation of therapists. New York: Harper Collins.